
Kerk betroffen⁵³, duidelijker dan hij zich in *De Bazuin* van 28 mei 1869 uitdrukt kan hij niet zijn. In een lang artikel stelt hij de vraag: ‘wat is de taak onzer Afscheidene kerk?’ Hij vergelijkt de positie van de CAG in het kerkelijk verdeelde Nederland met de eerste kerk te Rome, die, zoals de gemeente te Jeruzalem, niet tot taak had de gelovigen zoveel mogelijk te verenigen, maar ‘eene getuigende en werkende roeping had voor de wereld der heidenen’. Juist deze tijd van kerkelijke verwarring vraagt om (kerkelijke) orde. Vervolgens betoogt hij dat ieder kerklid, maar ook ieder kerkgenootschap een onderscheiden taak en gave heeft gekregen, en daarom niet alles moet willen doen en ondertussen niets voltooien. De afgescheidenen moeten het werk van de Afscheiding – de bestrijding van de wolven die de schaapskooi van Christus aantasten – dat De Cock in 1833 was begonnen voortzetten, door zich slechts op de opbouw van het eigen kerkgenootschap te richten, en door middel van dat werk naar buiten toe te ‘getuigen’. ‘Men wil dat onze jonge, onze in eigen kring zoveel werk hebbende Afscheiden kerk, zal medewerken aan allerlei Christelijke werkzaamheden naar buiten, en tevens aan de vereeniging van alle Gereformeerden, die in en buiten het Herv. Genootschap, nog tegen of buiten ons staan’. Kerkelijke vereniging was mooi meegenomen, maar niet de hoofdtak en roeping van de afgescheiden kerk.

Schildwacht te zijn, te waken, te strijden voor (...) de regeering als de leering der Kerk, – dit meenen, neen! Dit weten we, is de historische oorsprong zoowel als de nog heden roepende hoofdzaak onzer Kerk, nadat alle banden van waarheid en tucht bij de hervormden verbroken zijn, en ook zelfs regtzinnige leeraars, dáár nog zijnde, op zich zelve staan, en morgen, onverlet in ’t eigen Genootschap, den Herderstaf voor den wolvenklaauw mogen verwisselen.

Zeker, er zijn in de Hervormde Kerk nog leden en leraars die getuigen, ‘maar helaas! Hoe weinig en door hoe weinigen wordt openlijk *gehandeld*’. Zij vormt een kleine ‘partij’ in het hervormd kerkgenootschap; zij wenst wel de redding, maar ‘handelt niet meer naar Gods bevelen, orde en regel, maar naar eigen denken en willen’. Nee, ‘dan afgescheiden, afgezonderd te zijn’ om te waken voor de leer, dat moest onze ‘blijdschap en kroon’ zijn. In verband met deze plichtverzaking van de hervormd gebleven ‘achterblijvers’ en de plichtsbetrachting van de afgescheidenen haalt Maatjes veelzeggend Richteren 5:23 aan:

Vloekt Meroz, zegt de Engel des Heeren, vloekt hare inwoners geduriglijk, omdat ze niet opgekomen zijn tot de hulpe des

⁵³ Zoals in de kwestie rondom ds. Van Dijk.